

Manlleu - Girona (Ruta cicloturística)

Distància total: 75,24 km

Altitud màxima: 645 m

Altitud mínima: 64 m

Descripció de la ruta

Museu del Ter

Hi ha taules i cadires per seure i bancs a l'ombra dels arbres. S'acaba el passeig a la vora del riu i ens enfilem a buscar una pista, a mà esquerra, que ens porta fins a la carretera asfaltada. Tombem a la dreta i anem per la carretera.

Boniques torres de l'aigua a l'esquerra. Passem per la dreta de diverses naus de bestiar. Ens anem allunyant de Manlleu, pujant un turó per la carretera, fins a una cruïlla de carreteres. Tombem a mà dreta i anem pel carrer de la Font per una zona d'urbanització periurbana de Manlleu. Una mica més enllà trobem un pal indicador de tres direccions. No seguim el GR210 que tomba a la dreta, sinó que seguim recte per la urbanització (més endavant el tornarem a trobar).

Arribem a Sant Miquel de la Guàrdia. Punt clau on caldrà tornar a la dreta. Seguim uns metres més pel carrer asfaltat i baixem pel camí de la dreta. Trobem un trencall amb tres direccions. Hem d'anar recte, paral·lels al riu, seguint les indicacions en pintura de la Ruta del Ter, per un corriol emboscats. Continuem anant pel costat del riu i anem trobant algunes parades de pesca en una zona amb grans pollancre vells. Ens apropem al riu i aleshores girem a mà esquerra. Una pista rodada ens porta fins a una caseta berenador a prop del riu, per on seguirem recte, en la mateixa direcció.

Travessem una altra pista ampla de terra i ens enfilem per un sender que segueix en la mateixa direcció que portàvem, lleugerament a l'esquerra. El camí ara és molt agradable, a prop del riu. Deixem una planta de control d'aigua de SOREA a la dreta, i anem per una pista ampla que més endavant deixarem a l'esquerra, ja que nosaltres seguirem recte per un camí que es troba just allà on hi ha una resclosa. Seguirem les marques en pintura i al cap d'una estona trobarem dos camins paral·lels; anem pel que queda més amunt. Amb les marques del GR i de la Ruta del Ter, el camí no té pèdua.

Camí dels pous

Seguim pel Camí dels Pous, antiga construcció fluvial, a mà dreta. El camí continua ara per sobre d'un antic canal. Bell camí sota pollancre i curiosos pous sobre el canal. Passem pel costat d'unes feixes de conreu i horts, a mà esquerra, i seguim per una pista rodada. Ja es veu el pont i el poble de Roda de Ter. Continuem en la mateixa direcció que dúiem cap a la població. Hi ha una zona de pícnic al costat del riu sota una pollancreda, a la dreta. Pugem per unes escales fins a dalt del pont, i un cop a dalt, haurem de seguir travessant el pont, a mà dreta.

Roda de Ter

Creuem el Pont Nou. Just després de creuar el pont, la ruta a peu baixa per unes escales, però nosaltres seguirem recte, per la carretera de Barcelona. Uns metres més enllà girarem a mà esquerra pel carrer de la Capella, i una altre cop a mà esquerra pel passeig d'en Pere Moret. Sense arribar a creuar el pont per sota, haurem de tornar a mà dreta per seguir els senyals bicolors de nou.

Seguim les indicacions de la Ruta del Ter, verdes i vermelles, tot resseguint el passeig del riu fins que topem amb la fàbrica de la Blava, on va treballar el poeta Miquel Martí i Pol, veí de la població. Atès que de vegades les portes estan tancades, sortim de la finca i anem a parar a la Plaça de les Tres Fonts. Seguim pel carrer del Torrent Maçana i fem la pujada del General Carbó. Arribem ja a les darreres cases del poble pel camí del GR 210. Aquest camí aviat guanya altitud i ofereix unes magnífiques vistes sobre Roda de Ter i el poblat ibèric de l'Esquerda. Trenquem a mà esquerra per una carretera i fem un revolt sota plàtans a banda i banda. De seguida arribem a la font de les Bruixes, on hi ha una petita zona de pícnic. Àrea d'escalada esportiva de Sorralta. Seguim carretera enllà direcció Tavèrnoles.

Pal indicador Granja «Els vímets»

Si fins ara havíem seguit les marques bicolor de la Ruta del Ter, ara iniciem un tram en què la ruta senderista i la ruta cicloturística es van separant i tornant a unir en diversos punts. Per tant, cal anar amb compte i, si fem la ruta cicloturística, seguir les marques vermelles quan els camins se separin, i les marques bicolors (verdes i vermelles) quan tornin a coincidir.

En aquest punt, trobarem un pal informatiu de La Granja «Els vímets». Seguim per la carretera, i iniciem un curt ascens a la dreta, just a la cruïlla anomenada Caseta del Guarda. Deixem la Balma a la dreta i, en el trencall situat al peu dels Vímetes, continuem a la dreta per l'asfalt. Passem per diversos masos fins a trobar el camí de Tavèrnoles, que agafem a la dreta.

Tavèrnoles

Un tram més endavant entrem al carrer Pirineu, en un barri de cases baixes. Sempre recte, anem a parar a la carretera BV-5213, coneguda com la carretera del Parador de Sau. Davant nostre podem accedir al nucli històric de Tavèrnoles, on val la pena fer una parada per contemplar l'església romànica de Sant Esteve. Agafem una bona estona la carretera BV-5213 a l'esquerra, iniciant l'ascens.

Zona d'aparcament

Arribem a aquesta zona d'aparcament, on la ruta senderista i la ruta cicloturística es tornen a unir de nou. Agafarem la carretera – pista pavimentada, a estones asfaltada, durant uns 5km fins que arribem a Can Mateu. Durant tot el trajecte, bones panoràmiques sobre el pantà de Sau i els Cingles de Tavertet. A Can Mateu és un lloc ideal per descansar. Hi ha una zona de pícnic.

Can Mateu i les Tallades

De Can Mateu seguim fins a trobar la casa Les Tallades. En aquest punt podem apropar-nos a Vilanova de Sau (2km fora de la ruta), seguint pel camí rodat que segueix recte, o bé continuar cap a la presa de Sau. A partir d'aquest punt, la ruta cicloturística ressegueix la carretera N141-d que ens portarà directament a la presa de Sau.

Presa de Sau

Aquesta és l'etapa de les preses. Una antiga pista de terra ens permet anar vorejant els tres embassaments sense complicacions. Les panoràmiques són magnífiques i les obagues formades per torrenteres laterals que alimenten els embassaments són reductes vegetals ufanosos que ens garanteixen ombra i bons indrets on aturar-nos una estona. L'enginyeria de les preses és titànica i caminar per damunt seu ens sobta. El final d'etapa es fa seguint el carril bici de la Via Verda del Carrilet, que ens apropa fins al Pasteral, La Cellera de Ter, Anglès... llocs on podrem descansar d'un dia llarg però preciós. Al llarg de tot aquest tram, seguirem els senyals bicolors de la Ruta del Ter; en cap moment la ruta senderista i cicloturística se separen.

Consideracions tècniques: paradoxalment caldrà portar aigua per tot el trajecte, ja que les fonts són minses i els fondals de les valls laterals només porten aigua en època plujosa. Camí molt còmode, sense pèrdua.

Presa de Sau

Travessem l'ufanós sot del Teix. A l'esquerra ens queda el turó del Malsopar, indret on té lloc una de les llegendes del bandoler Serrallonga.

Ens trobem una cruïlla, però nosaltres seguim per la còmoda pista, que va a buscar la riera de Querós. Seguim enllà i trobem un gran roure a l'esquerra del camí. Es divisen, de lluny, els cingles del Far.

Sot de Serrallonga

Passem el sot d'en Serrallonga (possibilitat d'agafar aigua, si en baixa). Més endavant travessem el torrent que baixa dels Aulets del Prats d'en Serra. Verneda acompanyada de freixes de fulla grossa i fulla petita.

Punta de la Serra dels Tanys

En fer un tomb veiem bona vista de la presa de Susqueda. Travessem una altra torrentera (possibilitat d'agafar aigua, si en baixa). Vegetació esponerosa: un gran castanyer i avellaners, figueres i acàcies. Deixem a la dreta la pista que puja al Santuari del Coll i seguim recte.

Presa de Susqueda

Inici de l'asfaltat. Travessem la presa i, un cop a l'altra banda, baixem per la carretera asfaltada fins arribar a les edificacions, a mà esquerra, de Sant Miquel de Maifré.

Sant Miquel de Maifré

Fundació Privada Font Picant i l'església de Sant Miquel de Maifré. Continuem avall, per la carretera. Sobre el ferm veiem marcats diversos punts destacats del riu, amb lletres blanques. Així doncs, mentre anem baixant, veiem La Codina, la Turbina, el Tritó, els Terrats, la Triola, el Rajolí i l'Escrucó. Centre Hidroelèctrica de Susqueda.

Presa del Pasteral – El Pasteral

Arribem al Bar Restaurant Can Marc – JBIII del Pasteral. No s'ha d'anar a buscar la carretera, sinó que hem de tornar a la dreta, passar pel costat del bar restaurant, passar per sobre el riu Ter i agafar el carril bici de la Via Verda del Carrilet.

Del Pasteral a Anglès

Passem sota la carretera per un pont i entrem al Pasteral, on ens desviem de la carretera, just al costat de l'Escola d'Art, antiga construcció del Carrilet. Hi ha una font i dos pals indicadors de la Celler de Ter i Anglès.

Travessem un pas de vianants i seguim direcció Girona per la Ruta del Carrilet. Seguirem en la mateixa direcció, fins arribar a la Celler de Ter. Seguirem endavant, fins que travessem una riera per un pont, i ja hurem arribat a Anglès.

Anglès (181 m)

Durant aquest tram, la Ruta del Ter aprofita el pas de la Ruta del Carrilet. Arribarem a Anglès pel Camí Antic Feve. Just abans d'arribar al passeig amb palmeres a banda i banda, una banderola ens indica un camí, a mà esquerra, per vorejar el municipi d'Anglès tot resseguint el riu Ter. Així doncs, podem triar si preferim travessar el municipi o bé passar per les afores, a tocar del riu. Les dues opcions tenen una distància molt similar. Seguint la primera opció, un cop arribem al final de passeig trobarem un giratori. El vorejarem per la dreta, agafant la tercera sortida: la Carretera Variant N141. La seguirem enllà uns metres, fins que, seguint també les indicacions de la Ruta del Carrilet, travessarem la carretera per un pas de vianants ben senyalitzat i segur. A partir d'aquest punt, seguirem la Ruta del Ter pel marge esquerre de la carretera.

Paral·lels a la carretera, ens allunyem d'Anglès. Un entramat d'hortes, conreus i boscos de ribera ens endinsa en el paisatge rural que ens acompanyarà durant pràcticament tot el trajecte fins a Girona, sempre seguint de ben a prop el riu i la carretera C-63.

Mas Cal Biel

A l'esquerra, veiem Cal Biel, juntament amb una pollancreda. Entrem al Gironès. Passem pel Pla de Trullars, gran plana de tradició agrícola. Es veuen també els cingles del Far, força lluny però imponents. Hi ha una plataneda a l'esquerra i una granja de porcs.

Una mica més endavant, quan passem aproximadament pel punt quilomètric 14 del Carrilet, veurem una plantació de pollancre. Ens allunyarem una mica de la carretera, tot passant per un camí que passa entre altes canyes a banda i banda. Passarem també per un pont sobre la Riera de Sant Pere.

La Ruta del Ter, passa a la vora de l'antiga estació de tren de Bonmatí. Si volem entrar al poble, hurem de creuar el pont sobre el Ter.

Bonmatí

Arribem a Bonmatí i trobem una Font i un pal indicador: «Bescanó, 6,5 Km». Travessem una zona d'aparcament de vehicles, deixant a l'esquerra una gran nau industrial. Tornem a circular al costat de la carretera, que ens queda a mà dreta.

Central Hidroelèctrica de Vilanna

A mà esquerra, deixem el pont sobre el canal artificial. Seguim la Ruta del Carrilet i, entre els arbres, podem distingir el riu. Una antiga caseta, a l'esquerra del camí, ens podria servir d'aixopluc en cas de necessitar-ho. Seguim endavant, deixant a l'esquerra un canal lateral d'aigua i una resclosa.

Pou de glaç de Vilanna

El pou de glaç queda a la dreta de la carretera i és visible entre els arbres des d'on som. Continuem pel costat de la carretera, seguint un canal artificial d'aigua. Passem el punt quilomètric 10 del Carrilet. La gran fàbrica *Promsa* ens queda a la dreta i els Vivers Ter a l'esquerra. Passem pel costat de la carretera, per una llarga recta, amb camps de conreu.

Central Hidroelèctrica dels Comtes de Berenguer

Arribem al punt quilomètric 8 del Carrilet, i anem seguint les marques de la Ruta del Ter i del Carrilet. Trobem arbres fruiters a l'esquerra i camps de conreu a la dreta. Sota un gran pollancre, hi ha bancs per reposar. Una passera ens permet transcórrer sobre un canal, a partir del qual comença un camp de plàtans a l'esquerra i camps a la dreta. A

l'esquerra, ens queda l'entrada a l'antiga fàbrica *Grober*, ara en ruïnes, sota grans plàtans. A la dreta, trobem l'entrada moderna a la *Groberglass*. Hi ha una font a la dreta del camí, a sota d'unes altes canyes.

Antiga barca de Bescanó

Passem una cruïlla, i si es desitja, ens podem desviar temporalment a l'esquerra, uns 100m, per apropar-nos a l'indret on hi havia hagut l'antiga barca de llibant que comunicava Bescanó i Sant Gregori. Magnífiques vistes del riu. Si es vol prescindir d'aquesta visita, a la cruïlla seguirem recte. Si volem, en aquest punt podem entrar a Bescanó.

Antiga estació de Bescanó

Antic edifici de l'estació de tren de Bescanó, reconvertit en espai d'informació i promoció local. Deixarem una zona de pícnic a mà dreta, i seguirem en la mateixa direcció que duiem. Travessem una passera per sobre un canal i anem novament al costat de la carretera, situats a un nivell inferior, sota un esponerós alzinar. Bones vistes del riu, a l'esquerra.

Just passada l'estació, podem optar per fer la Ruta del Ter pel marge esquerre (passant per Sant Gregori), fins novament arribar a Girona.

Si seguim per on veníem, al cap d'una estona trobem una cruïlla amb un pal indicador. Tombem a l'esquerra, cap a les boniques i ombrívols deveses de Salt. Passem una antiga resclosa i baixem fins a gairebé tocar el riu, però no el travessem. Quan trobem el pal informatiu «Resclosa de la Pilastra», ens desviem a l'esquerra. Atenció, aquest punt és perdedor, perquè molta gent segueix recte (ens portaria també a Salt, però no pas seguint la Ruta del Ter). Una mica més enllà seguim, a la dreta, la indicació que ens mena cap a Girona sense travessar el riu. Unes pedres ens permetrien creuar el riu a peu per anar a visitar l'espai de l'illa de La Pilastra, espai on el Consorci del Ter va executar el projecte LIFE Riparia-Ter i amb molta diversitat de fauna i flora, un itinerari de Natura i un aguait. Trobem bancs a l'esquerra, amb bones vistes sobre el riu. Ara som lluny de la carretera i veiem plantacions de pollancre i plàtans.

Pal indicador: «Girona»

Anem cap a Girona per un camí a l'ombra de grans plàtans. Una mica més endavant trobem un nou pal indicador: «Camí del Mig», trencant a la dreta, i hi anem. Passem un pont sobre una sèquia i tot seguit, un túnel ens ajuda a salvar l'autopista AP7.

Parc de les Deveses de Salt

Entrem al parc de les Deveses de Salt: un mosaic lligat per antics cursos del Ter, que formen una xarxa de boscos de ribera amb basses i aiguamolls intercalats, amb una diversitat d'espècies molt gran (més de 1.000 espècies d'éssers vius detectades dins del parc). Travessem el parc i arribem a Salt. Trenquem a la dreta en direcció Girona, i trobem alguns bancs sota els grans plàtans. Entrem a l'entramat d'horts periurbans de Girona.

Arribem al davant del centre naturalista de la SERS de Salt. Hem de trencar a la dreta, i continuar uns 50 metres, per tornar a tornar tot seguit a mà esquerra, al costat d'una granja i un pal indicador. Anem ara per una pista de terra. Bona vista de la Catedral de Girona. Passem per l'entramat d'horts de les Hortes de Santa Eugènia. Continuem endavant seguint la mateixa direcció que portàvem, i deixem a mà dreta l'Escola Taller de Girona (a mà esquerra es pot accedir a uns interessants aiguamolls recuperats, amb un itinerari de natura que ens permet visitar-los, fins i tot amb bici, per anar a parar novament a la Ruta del Ter al cap d'uns 300 metres). Ja som a Girona.